

Naše DELO

**Živel 22. JULIJ -
DAN
narodnega
upora**

Leto IV. — Štev. 10
Krško, dne 19. julija 1951

GLASILO OKRAJNEGA ODBORA OF KRŠKO

22. JULIJ - DAN VSTAJE SLOVENSKEGA LJUDSTVA

22. julij kot dan začetka naše oborožene vstaje proglašamo za slovenski državni praznik zato, ker so akcije okoli 22. julija že izrazito napadalnega značaja in smotrno organizirane. Več manjših in večjih spopadov z okupatorji je bilo že dotlej nekaj, stvarne priprave na oborožen odpor pa so se pričele že z zlomom stare Jugoslavije. Že v zadnjih letih pred zlomom jih je pripravljala Partija preko svojih vojaških komitejev ter s političnim in organizacijskim delom med množicami. Partija je tudi ustvarila pogoje za ustanovitev OF, okoli katere je zbirala množice in pripravljala oboroženo vstajo. Priprave za oboroženo vstajo so se pospešile z ustanovitvijo Glavnega poveljstva, ki je tudi razposlalo vsem formiranim partizanskim enotam navodilo, da začno okoli 22. julija z vsestranskimi organiziranimi napadi. Več primerov oborožene vsaje okoli 22. julija nam dokazuje, da je 22. julij najprimernejši dan, da ga praznujemo kot državni praznik, ker je to dan pričetka oborožene vstaje slovenskega naroda.

(Iz utemeljitve predloga o proglasitvi 22. julija za državni praznik v Ljudski skupščini LRS — po predsedniku vlade LRS tovarišu Mihi Marinku.)

Letos praznujemo 22. julij prvič v zgodovini naše ljudske republike kot državni praznik. Iz utemeljitve predloga je razvidno, da so se okoli tega datuma pričeli po Sloveniji organizirani oboroženi napadi na okupatorjeve edinice. Primerov takih začetnih borb okoli tega datuma je več — tako da stvarno 22. julij lahko smatramo kot začetek oborožene vstaje našega ljudstva.

Doslej smo praznovali 27. april — dan ustanovitve OF — kot slovenski državni praznik. Toda ta dan je vezan zgolj na dogodek partijsko-političnega značaja, na ustanovitev vseljidske fronte za osvoboditev naroda. Ta dan je za nas pomemben kot dogodek zgodovinsko-političnega značaja. Začetek borbe, prave oborožene borbe, kakor jo je nakazala politika Osvobodilne fronte, pa daje narodnoosvobodilni borbi našega naroda vse večji in trdnější pomen. OF je v svoji ustanovni listini nakazala potrebo oborožene vstaje kot prvo in poglavitno nalogo. Ta naloga se je začela izvajati — in sad neprestanega političnega dela od aprila dalje pa je bil ravno organiziran začetek vstaje.

Znana nam je pot narodnoosvobodilne borbe. Razvijala se je pod različnimi pogoji v različnih krajih Slovenije. Iz znatnih začetnih partizanskih edinic, ki so jih sprva tvorili člani Partije kot jedro, so zrastle močnejše partizanske formacije, bataljoni, brigade in divizije. Plamen upora, ki ga je politično vodila OF pod vodstvom Partije, je zajel vsako sleherno slovensko vas. Pri veliki večini našega ljudstva je klic na upor naletel na razumevanje in na odobravanje. Pod zastavo upora so hoteli vsi pošteno misleči ljudje — proletarci, kmetje in izobraženci. Ta plamen je zagorel v velikanski požar, ki je končno ugonobil vse, kar se mu je zoperstavljal. Uničil je okupatorske horde, pometel je s fistulami, ki zaradi svojih lastnih profitarskih interesov niso našli poti do svojega ljudstva in ki so zapirali svoje oči in ušesa pred trpljenjem naših narodov. S takim je pometel vihar vseljidske upora — zmagovalna pravica jim je napisala obsodbo.

Praznovanje dneva vstaje daje vsemu slovenskemu ljudstvu nove vzpodbude pri njegovih naporih za doseg boljšega življenja. Pogoji so seveda drugačni. Končni

cilj našega sedanjega dela pa je tesno povezan s ciljem, za katerega se je naše ljudstvo uprlo 22. julija 1941. leta. Takrat je šlo za osvoboditev domovine, danes pa gre za izgradnjo domovine. Gre za drugi

veku človeka vredno življenje. In v to borbo je stopilo slovensko delovno ljudstvo z enakim navdušenjem kakor pred desetimi leti v boj proti tistim, ki so ga hoteli izbrisati s površine zemlje.

modro vodila. Mnogo je bilo žrtev za uresničenje tega cilja. S hvaležnostjo se jih spominja danes svobodno ljudstvo. Spomin na te žrtve nam je obenem tudi pored, da bo delo, da bo zgradba, za ka-

Partizanski pohod

del obvez, ki si jih je zadala Osvobodilna fronta in za katere se je naša slavna Partija borila že dolga desetletja. Gre za ustvaritev socializma kot družbenega sistema, ki nudi vsakemu delovnemu člo-

Da smo borbo, ki smo jo začeli 22. julija, privedli do zmagovalnega konca — do 9. maja 1945 — pa je v prvi vrsti zaslug Partije, ki je nakazala našemu ljudstvu pravo pot in ga je po tej poti tudi

tero so padli, ostala in stala vsem napadom navkljub.

Naj živi 22. julij, dan vstaje slovenskega naroda!

Is zgodovine

Kozjanskega odreda

O Kozjanskem odredu se je že precej pisalo. To ime je danes znano že vsakemu mladincu v krškem okraju, odrasli pa se ga radi spominjajo. Namen teh vrstic ni opisovati začetek partizanskega gibanja na Kozjanskem. To gibanje se je začelo že leta 1941, saj smo imeli takoj po kapitulaciji predaprilske Jugoslavije že brežiško četo, ki je imela zvezo z ostalimi partizanskimi edinicami po Sloveniji. Takrat, ko so Nemci začeli seliti naše ljudi, je ta četa v zvezi s komandantom Stanetom že stopila v akcijo. Nemška premoč je bila takrat velikanska, politične razmere izredne, tako da se pri nas partizanstvo ni razvilo v toliki širini kakor je bilo to slučaj na Dolenjskem. Vendar ni nikdar zamrlo. Kozjanska četa je živela in delovala na terenu vse do prihoda slavne 14. divizije. Takrat pa je nastopil nov čas... Poslušajmo, kaj nam pripoveduje o vsem tem očividec: tovariš Marjan:

Koncem decembra 1945. leta se nas je 14 Slovencev prebilo preko Sotle pri Sv. Petru. Kmalu smo dobili zvezo s Kozjansko četo. Domenili smo se, da bomo s Hrvatske dovedli okrepitev ter da bomo skupno s Kozjanci napadli Sv. Peter. Mi smo se vrnili na Hrvatsko, kjer nas je čakal prvi bataljon Zagorskega odreda. Tovariš Zmago (Tonček Lah) se je čez par dni preril čez Sotlo h Kozjancem nazaj, jaz pa sem prišel s 1. bataljonom Zagorskega odreda v Kumrovec. Zvezo s Kozjanci smo kmalu vzpostavili, stražo na mostu pomečkali ter začeli z napadom. Napad nam ni uspel, odpor Nemcev in Kočevarjev je bil premočan. Napadli smo hišo, kjer je bila žandarmerija in obmejna straža. Golazen se je umaknila v prvo nadstropje, mi pa jih nismo mogli izbežati ven na svetlo,

ker nismo imeli s seboj nobenega razstreliva. Nemci so nas pa obmetavali z bombami. Proti jutru smo se s šestimi ranjenci umaknili na Presko. V tej borbi je padel tovariš Modras, junaški komandir Kozjanske čete. Mi pa smo zajeli dva

Tov. Sergej Kraigher — politični vodja upora na Kozjanskem

nemška graničarja. Nemci so nam na Presko sledili ter so nas napadli. Obmetavali so nas skozi okna z bombami, mi pa smo se branili iz veže. V tej hiši so bili Kozjanci, Hrvatje so bili malo dalje v stran ter so nam prišli na pomoč. Točno vem, da smo podrli samo pred hišo 7 Nemcev, ko pa smo jih napodili v beg, jih je obležalo še 14. Mi smo imeli štiri mrtve.

Premaknili smo se dalje proti Sromljam. Že drugi dan so nas začeli Nemci silovito napadati. Edinice SS, žandarmerija, Wehr-

manni, planinske čete, vse to je jurišalo na nas. Skoncentrirali so okrog 4000 vojakov od Celja do Brežic. Dne 21. decembra smo začeli z borbo. Nemcem ki so bili v velikanski premoči, se je posrečilo, da so nas razpolovili. Hvatom je zmanjkalo municije, prebili so se čez mejo pri Bizelskem na ta način, da so preplavali Sotlo. Slovenska četa se je umaknila proti Zdolam. Kmalu nato pa se je tudi slovenska četa umaknila na Hrvatsko. To je bila ena izmed najhujših borb naše čete. Po poročilih aktivistov so imeli Nemci 64 mrtvih okrog 80 ranjenih. Tudi naše izgube so bile občutne: 7 mrtvih in 6 ujetih. Borba pa je v nas dvignila moralo na veliko višino, ker smo videli, da se moremo upreti tudi tako veliki številni premoči.

Na Hrvatskem nismo dolgo ostali. Takrat je bil komandir čete Rozman Janez, komisar je bil Kosteuc Ivan, pomočnik komisarja pa Marjan. V januarju 1944, smo že bili na Bohorju. Vseh nas je bilo 52, večino so tvorili nemški dezertjerji in pa izseljenci, ki so se skrivaj vrnili iz Šlezije. Starih borcev v četi ni bilo več. Naše delo se je obnovilo bolj na politično plač, ker zaradi gostih nemških postojank, predvsem pa zaradi naše slabe oborožitve nismo mogli začeti večjih oboroženih akcij. V januarju smo že zopet napadli nemško patroljo pri Sromljah in jo pobili. Posvetili smo marsikateremu Slovincu-izseljalcu ter ga poslali v krtovo deželo. Tako smo v Sv. Lenartu nad Laškim pokončili nekega izdajalca, ki se je silovito branil. Pri tem poslu pa so nas zalotili Švabi, bilo jih je okrog 150 — pred tako premočjo smo se morali umakniti na Voluš pri Jurkloštru, pobili pa smo, vkljub temu 7 policistov.

(Nadaljevanje na 2. strani)

NOVICE IZ NAŠIH KRAJEV

Še letos bo ves promet s kmetijskimi pridelki šel preko KZ

Kmetijske zadruga bodo takoj prevzele ves promet z vsemi pridelki od sadja, poljskih pridelkov, pa do lesa, zdravilnih zelišč in gozdnih sadežev. Zato je potrebno, da se vsak kmet tudi pozanima, kako bo zadruga to vršila in če je sposobna to izvršiti. Namreč računati, da se bodo kupci že našli, kar še marsikdo misli, je napačno in v škodo dotičnega, ker je naš trg iz dneva v dan bolj založen in se ponudba večja, povpraševanje pa manjša. Potrebno je namreč vedeti, da moramo že sedaj iskati kupca, če hočemo dobro prodati. To pa lahko stori organizacijsko sposobna zadruga, z dobrim upravnim odborom na čelu, ki se pa žal v škodo svojih članov še marsikje niso zganili. V končni fazi pa tudi ni vseeno kakšen bo uspeh zadruga, saj bodo letošnjo leto ob koncu leta del dobička zadruga delile članom, po njihovem prometu. Isto bo pa z izgubami. To je potrebno, da imajo povsod pred očmi.

KAKO NAJ PRODAJAMO KMETIJSKE PRIDELKE?

Naraščajoča proizvodnja naše industrije je ustvarila vse pogoje, da se preide postopoma na popolno sproščenost v našem gospodarstvu. Ta sproščenost se že izraža predvsem v svobodni trgovini in pa postopnem odpravljanju obveznih odkupov. Tako je bil v zadnjem času ukinjen obvezni odkup mesa, mleka in krompirja ter bodo kmetje lahko svoje pridelke prodajali popolnoma po lastni volji komur bodo hoteli.

Razumljivo pa je, da posamezni kmet teh pridelkov ne bo mogel vedno najbolje prodati, ker se ponudba stalno večja. Spomnimo se samo na čase stare kapitalistične Jugoslavije, kako so kmetje takrat svoje pridelke ponujali pri tem pa padali v krepilje raznim trgovcem z deželnimi pridelki, ki so jim iste plačevali izpod cene ter tako zaslužili mastne dobičke. Sedaj pa to ne more biti več tako. V naših vaseh imamo kmetijske zadruga, ki so poleg ostalega namenjene, da kmetje preko njih prodajajo vse svoje pridelke, njihova dolžnost pa je, da jih čim bolj zanje preprodajo. Zadruga bo v bodoče tudi stalno informirana kako se gibljejo cene in bo vedno lahko plačala tako ceno, kot bi jo posameznik sam dosegel na trgu.

»PA TUDI IZVAŽALI BOMO!«

Vsi vemo, da naša idustrija trenutno še ne proizvaja vsega, kar potrebujemo. Radi tega je potrebno mnogo predmetov uvoziti. Ker se pa gospodarstvo decentralizira, lahko po najnovejših določilih Kmetijske zadruga pristopijo k zbiranju takih pridelkov, ki so primerni za izvoz in same tudi razpolagajo z devizami, to se pravi, da za izvožene predmete lahko kupijo v drugih državah tisto, kar na svojem področju najbolj potrebujejo. Izvažati se lahko: les, sadje, gobe, zdravilna zelišča in niz ostalih pridelkov. Pojavile so se že različne želje za uvoz raznih strojev in materiala. Tako hočejo na Sromliah uvoziti material za elektrifikacijo. Podsreda želi vodovodne cevi, marsikje bi radi traktor, pogonske motorje itd. Vse to se da dobiti, potrebno bo pač premisliti, kaj bi se v posameznem kraju lahko prodalo v inozemstvo in takoj stopiti k zbiranju, oziroma kupovanju teh predmetov. Kmetijska zadruga je poklicana, da to odkupi in potem uredi vse potrebno, da bodo člani prišli do željenih predmetov. Jasno je, da je potrebna dobra volja, kar pa je najvažnejše, potrebno je, da se začne takoj delati.

»ČE DAŠ CENEJE, DOBIŠ VEČ!«

To pa že ne more biti, bi dejal marsikdo. Vendar je tako. V zadrugi se namreč lahko poslužujejo kmetje posebne ugodnosti in sicer, če ji prodajo za 15% ceneje, kot je trenutna tržna cena, lahko zadruga izplača 15% bonov za prodano vrednost, s katerimi je v trgovini 65% popusta od prostih cen. Čisto enostaven račun nam pove, da je prodajalec pri tem na dobičku. Na primer: povprečna

odkupna cena mleku je 18 din, za sto litrov znaša izkupiček 1.800 din. Če isto mleko proda kmet za 15% ceneje, dobi mesto 1.800 din za mleko, sicer samo 1.530 din v gotovini in pa 270 bonov, s katerim lahko kupi vrednost proste prodaje za 771 din in je tako dejansko dobil za mleko ne din 270 manj, ampak 311 din več, kot če bi mleko prodal brez popusta. Jasno je, da velja isto za ostale pridelke.

»POMOČ ZADRUGAM!«

Nekdo bi si mislil, da njihova kmetijska zadruga tega vsega ne zmore. Res je tako, veliko je še šibkih in bi se v kompleksu dejavnosti ne znašle. Pa tudi na to se je mislilo. V našem okraju bodo kmetijske zadruga svoje podjetje, s katerim bo opravljala njihova zadruga zveza in ki bo reševalo vse tisto, kar zadruga ne bo sposobna sama rešiti. Seveda se bo treba k temu podjetju zateči po pomoč in pokazati dobro voljo. Zato le verjemite vašemu upravnemu odboru, če je neagilen, da se ne da, ali pa uslužbenec, češ, da je to nemogoče. Vse to se da lahko izvesti, če so pa res zapreke, pa se tudi najde pomoč pri tistih, ki so jo dolžni dati. Osnovno pa je dobra volja članov.

Torej če hočemo doseči, da bomo čimprej imeli, kar potrebujemo, da bomo naš pridelok čimbolje prodali, ga dajemo svoji Kmetijski zadrugi. Ravno tako se pa poslužimo vseh širokih možnosti, ki se nam nudijo v okviru sprostitev v naši trgovini, ker tako pomagamo v prvi vrsti sebi, kakor tudi skupnosti.

A. T.

Na Senovem tekmujejo

Množične organizacije na Senovem so med drugim sprejele v svoj plan tekmujevanja na čast desete obletnice Jugoslovanske Armade tudi obvezo, da bodo ustanovile strelsko družino in planinsko društvo. K izvršitvi obveze so že pristopile. Ljubitelji planin so že napravili načrt za obnovo planinske kočice na Bohorju ter so ob priliki skupnega izleta že začeli z delom. Naleteli so pa na težave: člani lovske družine so se namreč postavili na stališče »Vi planinci lahko kočico obnovite, ko bo delo končano, pa bo kočica naša«. Mi bomo kočico popravili, služila pa bo skupnosti, tako je naše stališče.

Tudi strelska družina se je ponovno razgibala ter bo nudila v prvi vrsti naši mladini razvedrilo in pouk.

Sindikalna podružnica tekmuje v čast obletnice JA z vztrajnimi napori rudarjev na njihovih delovnih mestih. Dvig produkcije in pa dvig delovne discipline sta osnovni točki njihovega tekmujevanja. Dosedanji uspehi senovskih rudarjev so nam porok, da bodo tudi v tem tekmujevanju izpolnili svoje obveze.

S sprehoda po Krškem

Razveseljivo je, da so začeli nekateri lastniki hiš obnavljati fasade hiš. Priporočljivo bi bilo, da bi se še drugi lastniki malo zganili in prispevali k lepšemu izgledu mesta. Obnove vredni so tudi zlebovi za odvajanje deževnice. Pri nekaterih stavbah je potreben samo mali popravek ali očiščenje zleba, pa se ne zgane nihče. Hodnike ob cesti bi bilo treba popraviti, posuti s peskom ali slično. Mestni odbor bi mogoče lahko izdelal načrt za celo mesto, kar bi še bolj povzdignilo izgled. Treba bi bilo samo dobre volje, pa bi šlo.

Vso pohvalo zasluži Okrajna pošta, ki je svoja okna okrasila s cveticami, kar bi drugi lahko posnemali.

Da vozijo skozi mesto vozila z velikansko brzino in s tem dvigujejo velikanske oblake prahu, to je že stara pesem. V poletnem času morajo biti vsa okna ob cesti hermetično zaprta. Skropilni voz, ki ga objublja in je nujno potreben, bi bil vsaj sedaj dobrodošel.

Glede čistoče hodnikov bi bilo potrebno strogih ukrepov, isto za odlaganje smeti za Savsko ulico. O namestitvi klopi je bilo že tudi govora, pa je ostalo vse na mrtvi točki.

Po njivah je vse živo

Pšenično klasje se ziblje v poletnem vetru ...

Visoko vzravnana je letos zrasla pšenica. Pričakovati je dobre letine. Iz ostalih pokrajin naše domovine prihajajo poročila, da je letina žit daleko boljša kakor pa je bila nekaj let sem. To zelo vpliva na cene belih žit, saj so te cene občutno padle ter bo ta pojav mnogo pripomogel k temu, da se bo življenjska raven našega delovnega človeka kmalu dvignila.

Po njivah je vse živo. Pridno se gibljejo žene in dekleta ter žanjejo žito. Za njimi se sklanjajo vezači. Smeh vpitje... Na večer vesela pesem s požetih ozarov. To je pesem kmečkega dela...

Z zaupanjem lahko gledamo v bodočnost. Ob pravilnem razumevanju bo pošten delovni kmet zadostil svojim obvezam, ki jih ima do skupnosti. Kar da kmet skupnosti, mu bo skupnost povrnila. Delavec in kmet sta v naši domovini trdno povezana med seboj. Med njima ne more biti več medsebojnega izkoriščanja.

Pesem z naših njiv je lepa ob sedanjih poletnih večerih...

Ta pesem kaže radost socialističnega dela.

Če ne oni, bomo povedali mi

Mislil sem, da se bodo prej kot slej opogumili in bom zagledal v časopisu članek zanimive vsebine in morda takšen naslov: »Glas ljudske inšpekcije iz Studenca...« Že sem ga v duhu čital kje na zadnji strani zadnje številke, ko sem ga pa razgrnil, sem bil razočaran. Pa kaj bi, ne upajo si. Bom rajši jaz nekaj povedal:

Na »Studencu so res nepravilno delili »CARE« nakaznice. Vse pa le ni tako, kot je pisalo zadnjič. Ono v članku je bilo pretirano. Zavedati se moramo, da smo vsi mi člani družbe in da ni lahko kritizirati nekoga, predno imaš dokaze v rokah. Rožmanec nikdar ni prejel štirih nakaznic za sebe. Če je pa kakšno prejel, komisija mu jo je določila in je tudi potreben, saj ima kopico otrok, pa nobene krave. Ni pa bila potrebna Mlakar Jožetu, ki poseduje 1,54 ha orne zemlje in ima kravo ali pa Tomažin Alojzu, ki ima mlin nekaj vinograda in kravo. Raje bi jo dali Jankovič Vidi, ki je pričakovala otroka ali pa Zorc Alojzu, ki je onemogel ali pa Štajner Francu.

Tudi Sv. Duh se ne oglasi. Tudi tam je inšpekcija in še ne ve, da se Vajdičem in Požunu niso izdale »CARE« nakaznice, ki so pa brez dvoma najbolj upravičeni do njih.

Inšpekcija pa bi lahko zarila svoj nos v revizijske seznane. Tu je šele gradiva. Na Veliki Dolini so kar 48 živilskih nakaznic dajali neupravičenim in še takšnim, ki imajo 5 ha orne zemlje. Na Jesenicah so to uredili sami predstavniki množičnih organizacij, ki so izločili iz seznana vse, ki do živilskih kart nimajo pravice. Zato ljudem predlagam, da takšne izvolijo za ljudske inšpektorje. Ne pa mrličice, ki bodo še od dolgočasje zaspali.

Na odborih je treba napraviti red. Ljudje prihajajo po karte, kadar se jim zljubi in še mar jim ni, če zamudijo. Njihove nakaznice jih bodo že čakale, saj bodo administratorke podpisale zanje. Zato jim povejte, vi ljudski inšpektorji, da je falsifikat zabljen. Tak postopek nudi možnost malverzacije. Kar na lepem podpisate za stranko in karto spraviš v žep...

In vprašajte se malo, če imajo vsi mesarji, ki jih je sedaj veliko, dovoljenje za klanje in še obrt povrh. Menda nimajo vsi, vendar se kolje na veliko. Na okraju je pa registriranih le nekaj krajevnih in mestnih mesarij...

Mnogo je napak in naj bi še bil ta spak, da bi ne bilo še špekulacij povrh. Zato ne sme biti tudi napak in vi ste dolžni odklanjati iste, vi, ljudski inšpektorji. Če pa ne gre, pokličite trgovsko inšpekcijo na pomoč...

VAŽNO OPOZORILO!

Vsi dopisniki v naš list naj svoje dopise vedno podpisajo s polnim imenom. V zadnjem času prejema uredništvo »Našega dela« vedno več dopisov brez podpisa. Takih dopisov iz razumljivih razlogov ne moremo objavljati. Vsi dopisniki se morajo namreč zavedati, da odgovarjajo za resničnost navedb v dopisih. Kdor pa hoče pisati resnico, se sigurno ne bo bal pod svoj dopis staviti tudi svojega imena. Uredništvo »Našega dela«

KINO SEVNICA PREDVAJA:

21. in 22. julija 1951
TARZAN V NEW YORKU — ameriški film
28. in 29. julija 1951
POD RIMSKIM SONCEM — ital. film.

FIZKULTURA IN ŠPORT

Dne 1. julija 1951 je TD Krško odigralo povratno prvenstveno tekmo v Litiji proti istoimenskemu društvu.

Pred velikim številom gledalcev se je pričela važna tekma med velikima rivaloma za pvo mesto in s tem tudi za prehod v vzhodno ligo Slovenije.

Že po prvih potezah se je videlo, da hočejo gostje na vsak način zmagati. Pričeli so tudi s surovo igro na moža, kar pa je preprečil sodnik iz Trbovelj. Gostje so izvedli nekaj lepih napadov ter je iz enega rezultiral gol 1:0 za Krško. Po tem so domačini še bolj pritisnili ter hoteli na vsak način izsiliti izenačenje. Gostje so zabilili tudi drugi gol, ki pa je bil na intervencijo publike anuliran. Prisojena enajst-

metrovka proti domačinom ni bila realizirana. Proti koncu polčasa so domačini izenačili po lastnem голу, ki ga je dal Bizjak M.

V drugem polčasu so gostje prevladovali na igrišču ter po večih napadih izsilili samo en gol. Gole sta dala Anžiček F. in Bizjak T. vsak po enega.

Grajati je treba nekatere gledalce, ki so se zelo nešportno vedli ter so naše navijače obmetavali s kamenjem poleg tega pa dajali take izraze, ki nikakor niso v ponos mestu blizu Ljubljane. Znašli so se nad igralci z grdimi izrazi, poleg tega pa tudi igralci s surovo igro. Radi bi izvali pretep, na kar pa so gostje odgovorili z molkom.